

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Ivlii Cæsar Scaligeri Arnolde Ferrono Iureconsulto S. D. LXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

mittere illas fidei excellentiss. chalcographi
M. Vascofani, viri & diligentia insigni, &
doctrina singulari, & fide incomparabili,
cuius ope quam mundissimis formis ede-
rentur. cui, tanquam parenti alteri, factuum
meorum debeam operam hanc ego, tuq.,
aliique, qui aut per nos profecerint virtute,
aut poematii suauitate grauiorum tædio
negociorum leuati sint. Vale Agenni. idi-
bus Octobris. M.D. XXXIV.

IULIUS CÆSAR SCALIGER

ARNOLDO FERRONO

Iureconsulto S. D. LXXXVI.

NON potui celerius, Arnolde Ferrone
vnicum decus atque ornamentum Iu-
risprudentiæ, tibi negocium confectum da-
re, ac ne nunc quidem totum, ita non so-
lum legitimorum studiorum obiectu cur-
sus ille noster retardatus est; verum etiam
Fortunæ procellis, vt tu ipse scis agitatus, in
Musarum portu conquiescere nequiuisti: su-
perauit tamen fatalis illa peruicacia mea,
vt tanto acrius incumberem, quanto vehe-
mentius repellebar. Absolutum igitur hy-
mnum in deum patrem ad te mitto, cuius
diu-

diuturnū desiderium tuum pusillo sc̄enore
compensauimus. adiecto altero in patriā
nostrā tutelare numen, Fidem. cum enim
totum pene hunc nostrum orbem Christia-
num nefariis secessionibus acerbissime ve-
xari viderem, non sine magno pudore ac
periculo ea dissimulare potui, quorum ma-
ximo cum dolore spectator essem. Heu, mi
Ferrone, nos in hæc tempora incidisse, in
quibus neque silentio sine iactura dignita-
tis vti possis, neque oratio cum minima
vel voluptate, vel commodo audiri queat.
Quotus enim quisque nostrum turbulen-
tissimæ plebis insaniam, aduersus maiorum
nostrum sanctissima consilia, dignitate sal-
ua tacitus ferat? Quotus, si pietate atque
caritate adductus, verba faciat, moneat, ca-
stiget, æquo animo audiatur? Itaque cum
eam virtutem diuinam, quam commodif-
simo vocabulo maiores nostri Fidem appel-
larunt, peruersa inscitia libidine exagitari
viderem, admonitus sum harum miseria-
rum a cognomine virgine, cuius precibus
a nostris ceruicibus huiuscemodi pericu-
lum deprecaremur. Deum vero ipsum pa-
trem cum canere vellem, haud sane nume-
ros poeta dignos inueniebam, qui materiae
molem sustinere possent. Sunt enim aspe-
ra

ra absque verba illa, quibus infinitas atque immensas res vix vero tandem assequimur: nedum in hanc numerorum mollitiem suauemque flexum admitterentur. Quare his perplexissimis anfractibus in Theologorum nostrorum sinu collocatis, atque in aliam dilatis orationem, illud excelsum atque admirabile nomen, quod merito veroque ipsi attribuimus, conditoris, ex iis quæ mortalibus oculis subiecta sunt, commodissime, ut opinor, meditati sumus. Quæ materia quam erat amplissima, quamque sese vndique, ut eruperat, latissime ostentabat mihi: tam fuit difficillimum cauere, ne rerum magnitudine multitudinè obrutus oneri succumberem. Asparsi autem figuris poeticis satis multis, ut illaberentur in animos auditorum: quibus tamen religionis nostræ decorum seruetur. Vbi enim sumus poetica præsumptione, ubi noctis umbra mortalium labores tegi dicemus, quos tamen homines nondum natos ostenderamus. Habet enim id iucunditatis, quod auditoris aures animumque re suspendat noua, ut intelligas ex poetæ persona, quæ tanquam deus quidam, omnia præsentia spectataque, atque in oculis habet, id dictum esse, sic *Lanina litora*, sic *Veli-*

nos portus legimus, quæ poetices ornamenta in hispidas aures haud ita facile penetrare possunt. earum enim nihil profus interest inter historiam, atque hanc nostram aliam narrationem iudicare. At vero e contrario, cum primi parentis errorem meditarer, quasi vero nunc id fiat, subsisto, atque conditorem ipsum, uti id auertat, oro. Ea est poescos efficacia, ut in hoc ipsum quo de agitur, transfundamur atque transformemur. Neptuni vero equorumque ipsius inuolucra, si quis acutius intueatur, a profundo philosophiæ nequaquam abesse comperiet. humorem nanque mediam quandam naturam esse ad utraque extrema tum facilem tum apparatusam, persuasum est tibi, qui in rerum naturalium penetrabilibus diu multumque versatus es. Quamobrem mare ignei caloris vi si solvatur, terram in sale subsidere, liquidiorum aerem ignemque ipsum simul abire in fumo. ut non temere fabulatus sit is, qui aquam cæteris præferendam profiteretur elementis: præsertim cum infra cælum nihil penes loci sit, in quem ius non habeat. Quare quum propter cursum celerem reciprocumque & quasi animalē Neptuno equi attribuuntur, tum suos ipse sibi generat ex Cymothoe,

S

thoe,

thoe , quæ fluxum ipsum præ se fert generationis. Iam vero fluuiorum origines naturamque quemadmodum declarauimus: eorum enim ingenium cum ita sit , vt in devexum ferantur, quanam igitur impulsæ sunt iidem ratione, vt contra in montium vsque vertices subsilirent. Iam insularum naturam, eamque non vnam. alia olim initio extitere, quarum maxima hæc nostra est , quæ extremo ambitur Oceano. alia postea enata factæque sunt aut alluione, quales in æstuariis amniumque faucibus exerto solo apparent: aut terræ motu: aut maris impetu abscissæ conuulsæque a continenti ipsa. Quæ tu, Ferrone, cum inter pietatis studia optime calleas, inter pietatis numeros ita tibi aspersa sunt, vt ignavos supinosque oblectare possint, sapientes non offendere. Vale reliquosque duos expecta. Cum Deo enim Filio nunc sum totus. vti namque sim semper. Iterum Vale.

M I C H A E L I V A S C O S A N O

I V L I V S C Æ S A R S C A L I G E R

L X X X V I I .

C V M primum nominis mei specimen
olim tuis auspiciis, vt ita dicam, fuerit
inau-